

den12. mann

4/2012 - Kr. 20,-

Kjædelig
**Et år for
framtiden**

Også fotballen er i resesjon

Brann har spilt enda en sesong. Det er nå 5 år siden klubben tok serigull og 8 år siden cupgullet mot Lyn i 2004. Vi har i kommet oss til semifinalen i cupen og tatt en 6 plass i serien i år. 2012 har vært et år hvor mange land i Europa har vært i resesjon, og i fotballen kan man gjerne si at det er det samme. Klubbene opplever publikumsnedgang, pengeproblemer og stramme rammer enn på lenge. Det er også mindre profiler på lagene. Man må 7 år tilbake for å finne en sesong med mindre publikum på tribunene, og mens man det var over 2 millioner i 2009, var det bare 1,6 millioner som fant veien til sitt lags stadion i år.

Brann har heller ikke vært utelatt fra denne nedgangen i interesse. Og selv om de er nest mest populær i landet, er de langt mindre populær enn i flere av de tidligere sesongene som er bak oss. Å finne årsaken til dette er vanskelig, og forslagene er like mange som antall på de som har meninger om temaet. Jeg påstår i et inlegg i dette nummeret at jeg synes Brann har hatt en av de kjedeligste sesongene jeg kan huske. Og det er i en sesong hvor man har hatt flere ungdommer fra Bergen som har sluppet til i laget enn på veldig lenge. Kanskje føler flere det samme?

Brann har en stor utfordring foran seg når det gjelder det å engasjere og lokke til seg publikum. Selvsagt bør publikum støtte Brann, men man kan ikke forlange at ikke de skal få noe tilbake. Det å være Brann supporter er ganske dyrt. Det er for eksempel langt rimeligere å være supporter av mange andre klubber i landet. Brann kan ikke tillate seg å ta bergensernes interesse, lojalitet og støtte for gitt. Den dagen det skjer har de tapt. Så neste sesong bør Brann ha evaluert og funnet frem til hvilke helt konkrete grep de kan ta for å vinne tilbake entusiasmen fra sitt publikum.

Et middel mot den Europeiske nedgangen i økonomien er å holde kjøpelysten ved like. Finanseksperter gleder seg over at julehandelen er begynt, og håper at vi som forbrukere bruker mye penger på gaver, det vitner nemlig om en god situasjon blant befolkningen, og er grunnlagret for mange av analysene som gjøres. Slik er det også i fotballen. Det at stadion rundt om i landet fylles opp er et trygt og sikkert tegn på interessen. Selv om tv-kanalene viser mer fotball enn på lenge, og om de har mange seere, er det likevel antall publikum på stadin som teller mest. Det bør også klubbene ha i tankene.

Markus Jonsson, som er Branns kaptein, sa selv at det er ved publikumsoppslutningen han ser hvor interessant det han gjør er, og det er når Stadion er fullsatt man gleder seg mest til å spille. Kanskje bør Brann vurdere dette nøye, når de neste sesong skal legge ut sesongkort og billetter til kampene. Hva er viktigst? Og hvordan skal de sørge for å komme seg ut av resesjonen? Våren vil gi oss svarene på dette. I dette nummeret har vi intervju med Branns kaptein, og tidligere styreleder i Brann. Vi har også summert opp hvordan vi føler sesongen har gått, og hva vi mener må på plass til neste sesong. Har du inspill til hva vi skriver, eller har du lyst å bidra? Send oss i så tilfelle en e-post, det setter vi stor pris på! Måtte vi på denne tiden neste år ha en mer gelderik sesong bak oss, og glede oss til Europa og mange bergensere på landslaget.

Gjert Moldestad, redaktør

den 12. mann

den 12. mann er et uavhengig medlemsblad for Brann Bataljonen Bergen, skrevet av og for Brann-supportere. Synspunktene i bidragene reflekterer ikke nødvendigvis Bataljonens eller redaksjonens felles mening, men står for forfatterens egen regning. Neste nummer kommer til 16. mai 2013.

I redaksjonen for dette nummeret:

Gjert Moldestad (redaktør)
Sindre Wiik
Bernt-Erik Haaland
Leif Morten Nygård

Foto: Bernt-Erik Haaland, Rune Nilsen, Tom Engelbrecht, BBØ, Thinkstock.com og redaksjonen

Andre bidragsytere: Roger Lillebøe-Hansen, Stig Elvis Furset, Daniel Nygård, Diego Aleksander Foss, Børge Mastberg, Jørn Eriksen, Elias Ophaug og Anders Sæverud

Grafisk produksjon: Leif Morten Nygård
Trykk: Hurtig-Trykk

Kontakt den 12. mann:
Gjert Moldestad - gjert@bataljonen.no

Internett: <http://d12m.fanzine.no/>
Facebook:
www.facebook.com/group.php?gid=2362113294

Kontakt Bataljonen:
styret@bataljonen.no www.bataljonen.no

Org. nr. d12m: 986 906 533
Redaksjonsarbeidet avsluttet 1/12-12.

Coverbilde: Bernt-Erik Haaland

Ingen over klubben Et Brann uten dens supportere ville ikke vært Brann

Ekstern evaluering: Rune Skarsfjord Skandalefontenen Grått og kjedelig?

Et år for fremtiden?

Kontraktsforhandlinger Markus Jonsson

Årets lag 2012

To ting som avslører erkebergenseren

Øl og markedsføring

d12m for 10 år siden

Nyttårsrapport fra Østfronten d13m

Ingen over klubben

Siste innlegg i Den 12. Mann fra undertegnede ble skrevet med optimisme og håp om en hyggelig høst. Vi var kun en semifinale mot et middels Adecco-lag, fra vår andre cupfinale på rappen, vi så oppover mot topplagene på tabellen, og vi hadde sluttet å tape på Brann Stadion.

I ettertid forteller fasiten at vi tapte mot Hødd og kunne kansellere cup-hotellene våre i Oslo i slutten av november. Vi tapte de to siste hjemmekampene og endte i stedet lavere på tabellen, MEN: Vi så en svært positiv utvikling på bruken og kvaliteten på unge lokale spillere.

Det er gledelig for den videre utviklingen, og viktig med tanke på å gjøre disse spillerne klare til å levere enda bedre for Brann på fotballbanen allerede neste sesong.

Spennende vinter

Vi går nå inn i en spennende vinter. Hvem blir solgt, hvem får vi som erstattere og hvilke forsterkninger er det som kommer? Brann har tidligere uttalt at det er først fra 2015 man har som mål å være stabilt i toppen – altså i medaljekampen hvert år. Dette betyr ikke at vi ikke bør være der i sesongene frem mot 2015, og dersom vi skal bygge opp et lag som er soleklar medaljekandidat innen 2 år – er det gjerne på sin plass å få noen profiler inn allerede til 2013-sesongen.

Nye profiler

Bataljonen har gjort det klart ovenfor Brann at vi er bekymret, dersom ikke det blir

hentet inn nye profiler. Dette er etter vårt syn nødvendig av sportslige årsaker og for å opprettholde engasjementet og den positive blesten rundt Brann. Heldigvis later sportslig avdeling til å være helt enig – og så gjenstår det å se om økonomien tilsier kromspring i noen særlig grad.

Vi utfordrer gjerne Bergens bemidlede – Hardball, enkeltpersoner, bedrifter og andre med mulighet – til å hjelpe til med å få Sportsklubben Brann opp i toppen der vi hører hjemme. Så fort som mulig, og gjerne allerede kommende sesong.

Bråk

I tillegg har vi i løpet av høsten fått en sedvanlig dose med "Bråk i Brann". At pressen varsler om at det er "bråk i Brann" er naturlig, slik saken lå an. Det er viktig at media og andre har et kritisk blikk på det som skjer i Sportsklubben Brann. At saken gjaldt misnøye med treneren og at kildene sa at store deler av spillergruppen ville ha treneren fjernet er viktig å få frem dersom det er reelt.

Anonyme innspill

Dette utviklet seg etter hvert til en artikkelserie, som nærmest utelukkende

baserte seg på anonyme innspill fra få eller flere spillere, og hvor spillere, trenere og klubbledelse ble forsøkt satt opp mot hverandre. Og når artikkelserien foreløpig avsluttes med at en NHH-professor uttaler seg om at en trener/leder med denne type misnøye i arbeidsgruppen sin umulig kan fortsette, og professoren understreker at han uttaler seg utelukkende på bakgrunn av de tidligere avisartiklene i artikkelserien basert på anonyme og udokumenterte påstander, så er det etter min mening ikke nødvendigvis helt ålreit lenger. Da refererer ikke lenger media virkeligheten. Da skaper de virkeligheten.

Illojalt

Og at enkeltspillere anonymt bruker media til å prøve å sparke sjefene sine – midt i en intern evalueringsprosess hvor man skal finne ut av hva som ikke har vært bra nok, og deretter sammen finne en vei ut av det – er definitivt ikke i orden. Det er ikke i orden at straks dørene åpnes etter et lukket møte i spillergruppen så ringes det til en journalist for å fortelle hva man var enig om å holde for seg selv. Dette er illojalt, særlig ovenfor kollegaene sine, men også ovenfor klubben og alt som beveger seg rundt den.

At uenighetene og den vanskelige situasjonen i Brann var høyst reel hersker det ingen tvil om, og Bataljonens styre har underveis blitt holdt informert om hovedlinjene i det som har foregått. Enn så lenge er det min mening at vi må ha tiltro til at klubben kan rydde opp i denne situasjonen når man gir uttrykk for at dette er både realistisk og fornuftig.

Brann først og fremst

Vi må aldri glemme at det er Klubben – med stor K – og Klubbens beste som er i sentrum for alt som skal skje. Det er alltid Sportsklubben Brann som skal komme fremst. Ikke trenere, ikke ledere, ikke spillere, ikke supportere, og heller ikke pressen. Dette er Bataljonen nøye med å fortelle både trenere, ledere og spillere i Brann – og for den saks skyld oss selv.

Det er ingen som er over Sportsklubben Brann.

Heia Brann!

Roger Lillebøe-Hansen,
leder Bataljonen
Foto: Bernt-Erik Haaland

Tidligere styreleder Harald Schjelderup: -Et Brann uten dens supportere ville ikke vært Brann!

Hva er ditt forhold til Brann?

Det konstante er jo at jeg er glad i Brann og følger Brann tett, det har vært der siden jeg var liten. Men på en annen side har jo dette forholdet utviklet seg og også endret seg over tid. Når jeg var liten gikk jeg og så kamper med stjerner i øynene, jeg hadde mine favorittspillere og humøret svingte i takt med resultatene, og sånn var det lenge. Så hadde jeg en periode hvor jeg hadde et akademisk forhold til Brann. Jeg skrev en mellomfagsoppgave på universitetet om Branns forhold til omgivelsene og da forsøkte jeg å se Brann i et litt annet lys enn jeg tidligere gjorde. Så hadde jeg oppgaven som tillitsvalgt. Da som styremedlem, og senere styreleder. Da får man et mer profesjonelt forhold, der man gjerne må legge til side følelsene og hvor det mer er det rasjonelle som må styre det en gjør. Man kan f.eks ikke la et enkelt tap i serien påvirke de beslutningene en må gjøre. Samtidig som man må erkjenne det at Brann er ingen vanlig bedrift, og kommer heller aldri til å bli det, og skal heller ikke være det. Brann må selvsagt drives etter sunne prinsipper, der man har samsvar mellom inntekter og utgifter. Men der stopper også det å kalle Brann en vanlig bedrift opp. Det har med måten en fotballklubb er integrert i en by og en region på, og i følelseslivet. Det gjør at det blir noe helt annet enn en vanlig bedrift. Det tror jeg det fortsatt er mange som ikke forstår.

Så ideen på å få inn masse mennesker med spesialkompetanse innen bedriftsstyring har du ikke troen på?

Man hører at noen sier at nå må klubben drives som en vanlig bedrift. Ja på sett og vis, man kan jo selvsagt ikke drive med underskudd, men Brann er ikke en vanlig bedrift. Selvsagt er det viktig å ha folk i klubben som har kompetanse innen for eksempel markedsføring, personal og økonomi, som sentrale støttefunksjoner. Men fotball er det aller viktigste. I tillegg må man ha den rette holdningen til den posisjonen Brann har i Bergen og regionen.

Hvordan er ditt forhold til klubben i dag da?

Nå kan man si at jeg har mer blitt en vanlig engasjert tilskuer igjen. Men selvsagt kjenner jeg jo mange i og rundt klubben, så det gjør jo sammen med min bakgrunn at jeg engasjerer meg i mer enn de umiddelbare resultatene. I tillegg sitter jeg i Branns representantskap sammen med alle tidligere styreledere.

Hvordan vil du beskrive forholdet mellom Brann og Bergen?

Det kan kalles en symbiose. Jeg tror at bergenserne er emosjonelle overfor Brann. Og når jeg sier bergenser så mener jeg også de rundt Bergen, nabokommuner osv. Vi har nok et mer emosjonelt forhold til klubben enn i mange andre byer. Kanskje er det litt på grunn av vårt lynne. Bergenserne er jo ganske utadvendte. Mange som flytter til byen sier jo dette, at de blir overrasket over at ukjente mennesker snakker til hverandre på Bybanen, gaten eller butikken noe de ikke er vant til hjemmefra. Så jeg tror at denne verbaliteten bergenserne har, også preger forholdet til Brann. Vi snakker jo om Brann til arbeidskollegaer eller venner i enda større grad, og som en del av en mer alminnelig sosial samtale. I andre byer er det de mer engasjerte og kanskje snevrere grupper som er opptatt av klubben sin. I Bergen er det mer en del av det integrerte bybildet, en bit av den generelle dialogen bergenserne har seg i mellom.

Jeg har også en annen favorittklubb, Barcelona. Jeg er medlem av klubben. Og selv om Barcelona og Brann lever i to ulike verdener, så mener jeg at Brann bør ha som ambisjon om å bli Nordens Barcelona, i den forstand at Katalanerne har et tilsvarende forhold til sin klubb som Bergenserne har til Brann. Det gjør det selvsagt mer krevende å styre klubben. Men skalert opp så har Barcelona klart å få resultater selv med de forholdene de har rundt sin klubb, så de er ingenting som tilsier at ikke også Brann kunne over tid blitt det flaggskipet som vi alle ønsker oss sportslig. I forrige kamp avsluttet Barcelona for øvrig med et lag der alle hadde gått på klubbens fotballakademi.

Hvor fornøyd er du med denne sesongen?

I fjor var det nok sånn at Brann presterte bedre enn det de fleste trodde på forhånd. Så sånn sett var kanskje forventningene høyere i år, så jeg vil nok si at Brann har prestert noenlunde der jeg forventet. (Dette intervjuet ble utført tidlig i høst før trenerturbulensen). Det kan nok være ulike forklaringer på hvorfor laget har tatt tid til å tilpasse seg de forandringene som var fra i fjor, da med f.eks at Torp ikke lengre spiller. Men jeg synes vi ser konturene av noe spennende. Jeg er vel så mye opptatt av sammensettingen av laget. Er det Bergenserne eller folk fra regionene på vei inn i laget for eksempel? Jeg er en av de som ikke har noen tro på 5-års planer i fotballen. Det å si at om 5 år skal vi være best i Norge er planer som jeg ikke har noen særlig tro på, men jeg ønsker en tålmodighet når det gjelder det å satse på talenter fra egen by og region. Men enhver trener vil være oppsatt på at han har det beste laget, og det er et moment som alltid en trener har inne, og da vil han nok ha det med i betraktningen når han satser på en med bedre erfaring, og som også kan føre til kjøp av spillere fra et annet sted. Så det er nødt til å være en veldig tydelig og kjent målsetning og filosofi, det å satse på egne spillere og spillere fra byregionen.

Vi ser jo at flere og flere får sjansen på laget nå, da synes du vel det er bra?

Ja det er veldig bra. Jeg bytter gjerne vekk noen plasser på tabellen for at vi skal kunne gi talenter sjansen og igjen slå ut i full blomst om et år eller to. Det hadde vært utrolig kjekt å se at et norsk lag lykkes med egenproduksjon, og Brann må være det laget.

Hva tror du skal til for at Brann skal klare å heve seg de hakkene til å bli en storklubb? Det har jo vært noen dårlige sesonger en periode, er de på rett vei?

Noen forutsetninger må være litt konstante. Det ene er jo det med sunn økonomisk drift over tid, det betaler seg i det lange løp. Det andre er satsingen på egne talenter. De bitene bør være konstante. Så kan man krydre med profilene, f.eks kjøpe inn en profil utenfra og supplere med det. Man må ha noe som begeistrer, en x-faktor. Det er mange eksempler på lag som er gode men som er kjedelige som publikum ikke er fornøyd med. Og det er nok feil å tro at så lenge man kjemper om medaljer så er folk fornøyd. Jeg tror ikke folk hadde vært fornøyd om Brann gjorde det og spilte kjedelig fotball, bergenserne krever noe mer enn det. Personlighetene som byr på av seg selv og som har glimt i øyet er eksempler.

Hva synes du om Branns supportere?

Jeg vil si det sånn, den som mener at den generelle Branninteressen i Bergen er så stor at man ikke trenger en kjerne av virkelige lojale supportere, den tar helt feil. Det er klart vi trenger dem. De noen

tusen virkelig lojale supporterne er de som igjen gjør at ringene rundt kan være store også. Jeg tror at det at vi har nettopp de noen tusen supporterne som følger klubben i tykt og tynt. Et Brann uten dens supportere ville ikke vært Brann. Så er det fine at Branns supportere stiller opp i tykt og tynt, men også at de har det kritiske sideblikket, at de er et kritisk korrektiv til klubben og dens ledelse. Når jeg var styreleder var det Rune Bakervik som var talsmann for BST og han hadde ofte kritiske innspill, kom med egne forslag og stemte også imot forslag fra styret i Brann. Man kan jo enten se på det som et onde når man sitter i klubbens styre, eller så kan man se det sånn at man blir enda dyktigere på rette beslutninger, når man også lytter til den kritiske røsten. Så det er viktig at supporterne ikke bare er såkalte servile supportere som bare støtter laget i tykt og tynt og ikke har en kritisk mening. Gode supportere har kritiske meninger om klubben, om spillestil, sammensetninger av spillerstall, valg av trener, hvem som skal sitte i styret osv. Det velger jeg å tro at de som sitter i styret og har med den daglige driften å gjøre setter pris på per i dag.

Hva tror du er årsaken til publikumssvikten, vi ser jo den også på stadion?

Jeg har ennå til gode å se en god analyse på dette. En av forklaringsmodellene er jo kvaliteten på fotballen, at den har gått ned. Og ser du på måten de norske klubbene hevder seg i Europa på, kan jo det tyde på at det er noe i det. En alternativ forklaring har med samfunnet å gjøre, at vi har endret måten vi bruker fritiden vår på, og konkurransen til sosiale medier og slikt, og kanskje overeksponering på TV. Fotballarenaene hadde også en oppgradering for noen år siden, de ble større og finere, kanskje den effekten nå har avtatt. Men jeg skulle gjerne sett noen gode analyser på dette. Men det er ingen tvil om at det vi trenger i Norge er profiler, spillere som byr på seg selv, lag som er opptatt av offensiv fotball, og gjerne lag som lykkes internasjonalt, da selvsagt Brann. Huseklepp er jo et eksempel på en slik profil, og det er kjekt å se at han er tilbake i Brann selv om han ikke er helt der han var ennå.

Hvordan er det å være styreleder for en klubb som Brann?

Det var nok annerledes da enn nå siden administrasjonen var mye mindre. Det var kjekt viktig å ha en arbeidsgiver som var Branninteressert slik at jeg kunne bruke deler av arbeidstiden min på klubben. Selvsagt var det krevende, jeg var jo også mer uerfaren og ung. Jeg ble valgt inn som et benkeforslag. Det gamle styret hadde avgitt elendig regnskap, og da jeg overtok hadde vi bare penger til 3 måneders drift videre. Det var krevende. Heldigvis hadde vi gode sportslige prestasjoner, vi tok bronse i 1999 og kom til cupfinalen. Det var også en del konflikter i klubben og mye søkelys fra media på utenomsportslige ting, kanskje mer enn det man har i dag. Man hadde da styremøter med journalister på gangen nesten hele tiden. Det var selvsagt lærerikt, og en gøy tid. Men jeg kunne ikke tenkt meg å ha vært foruten opplevelsen.

Vi takker tidligere styreleder i Brann, Harald Schjelderup for intervjuet.

Gjert Moldestad

Foto: Wikipedia

Ekstern evaluering:

Rune Skarsfjord

Året nærmer seg slutten, og sesongen 2012 har blitt enda en mellomsesong. En god hjemmestatistikk gjorde at Brann lenge hadde mulighet til å ta medalje og europacup, men den tilsvarende elendige borteformen satte en effektiv stopper for dette.

På tampen av sesongen ble det sågar en godt gammeldags Brann-skandale, etter sigende med full klinsj mellom enkelte spillere og hovedtrener Rune Skarsfjord. Skarsfjord fikk gjøre rokkeringer i det sportslige apparatet, før spillerne fikk ta del i den lovede trenerevalueringen, og da var det forståelig at det ble spetakkel (spesielt når det ikke var noen evaluering i fjor heller). Roald Bruun-Hanssen satte i gang en intern evaluering dagen etter at BT hadde sitt kriseoppslag, med det resultatet at Skarsfjord etter alt å dømme blir i klubben. Er det riktig å beholde mannen som har vært i klubben i fire resultatløse sesonger, hvorav to og en halv har vært som hovedtrener?

Hva er Skarsfjords ansvar?

Først må vi bestemme oss for hva Skarsfjord skal få ansvar for, og hva som er urettferdig å belaste ham med. Han skal i all hovedsak få gå fri fra det som skjedde i perioden under Steinar Nilsen. Hovedtreneren er til syvende og sist den som sitter med ansvar for resultatene. Rune Skarsfjord tok over som midlertidig erstatter for Nilsen i mai 2010, og ble ansatt på permanent basis mot slutten av samme sesong. De to siste sesongene har Skarsfjord hatt det sportslige hovedansvaret for Sportsklubben Brann. Det er i all hovedsak disse sesongene som bør vektlegges når man skal evaluere jobben han har gjort, selv om man selvsagt ikke kan se bort fra snuoperasjonen han utførte i 2010.

Utrolig start!

Sjeldent har vi opplevd en større positiv overraskelse enn da Brann slo Rosenborg 2-1 i åpningen av 2011-sesongen. Kim Ojo, som kom fra Adeccoligaen uten voldsomme resultater å se tilbake på, storspilte og scoret Brann sitt første mål. Sammen med Calle Torp, Brann sin andre noe ukjente nykommer, og resten av laget imponerte han med en vanvittig tenning og innsatsvilje. Etter sesongen før, der Brann lå i bunnen hele veien, og en tilsynelatende laber overgangsvinter, var forventningene rekordlave. Men her viste Brann, og all kudos til Rune Skarsfjord for dette, at de hadde tæl og ferdigheter nok til å gjøre skeptikerne til skamme. Tross en ujevn vår fortsatte laget å produsere resultater som kan varme hjertet til

enhver Bergenser. Borteseire mot både Lillestrøm og Vålerengen lot seg absolutt høre, og sammen med stadige (om enn ikke alltid like overbevisende) cupavansement så sesongen etterhvert mye lysere ut enn hva de fleste hadde fryktet. Utover høsten avtok resultatene noe. Brann hadde hele veien en viss sjanse på medalje, men det var like mye på grunn av andres udugelighet som egen dyktighet. Høsten hadde to store lyspunkter; semifinaleseieren i Fredrikstad og maltrakteringen av Rosenborg på Lerkendal. På tampen av cupfinalehelgen, der det virket som det var flere Bergensere enn østlendinger i Oslo, fikk vi som alle husker en vanvittig nedtur. Ingen husker cupsølv, men skuffelsen over forestillingen som ble servert oss på Ullevaal sitter fremdeles i.

Til tross for sviktende form på høsten endte Brann på en hederlig 4. plass. Vi var kun ett poeng bak Rosenborg på tredje plass. Ettersom begge mulighetene til europacupspill i 2012 ble tapt på målstreken opplevdes sesongavslutningen som et antiklimaks, men sammenlignet med forhåndsforventningene var 2012 absolutt en godkjent sesong resultatmessig.

Så begynte nedturen

Underveis og etter sesongen mistet vi sentrale spillere i Carl-Erik Torp og Diego Guastavino. I tillegg forsvant diverse importspillere som stort sett hadde varmet benk, samt lokale Yaw Ihle Amankwah, Bjarte Haugsdal og ikke minst Håkon Opdal. Dermed måtte laget forsterkes foran årets sesong. Inn kom Fredrik Nordkvelle, Tomasz Sokolowski, Amin Askar, Markus Jonsson og Erdin Demir, samt at benken og etterhvert også førsteellevren stadig fikk påfyll av unge, lokale spillere. Hvis overgangsvinduet vinteren 2011 var en suksess, ble det året etter en mer blandet opplevelse.

2012 sesongen

"En blandet opplevelse" kan også brukes om årets sesongstart. Etter to seire mot Rosenborg året før, var tapet på Lerkendal i første serierunde mer oppskriftsmessig. Etter det fulgte seier hjemme mot Sandnes Ulf, før vi gikk på fem strake serietap og uavgjort i Stavanger. Seier ble det ikke igjen før den famøse kampen på Åråsen, der begge

Ekstern evaluering:

Rune Skarsfjord

lag var like dårlige bakover, og Brann med Erik Mjelde og Christian Kalvenes i spissen ble uoffisielle verdensmestere i fair play (men Europa ble det selvsagt ikke). Kampen etter, 16. mai-kampen mot Sogndal, startet en vanvittig rekke hjemmeseire for Sportsklubben. Vi spilte relativt god fotball, scoret mange mål (5-0 mot Sogndal, 6-2 mot Odd og 4-1 mot Molde) og snudde (!) kamper på tampen (2-1 mot Rosenborg og 3-2 mot Hønefoss). Samtidig viste laget en konsekvent uvilje mot å vinne bortekamper. Nedrykkslagene Stabæk og Fredrikstad fikk riktignok unngjelde, men det var så dårlige at kampene burde nesten blitt strøket. Pinlige forestillinger mot lag som Hønefoss og Odd (samt det katastrofale tapet i Ulsteinvik) gjorde at vi aldri helt tok av, uansett hvor overbevisende hjemmeformen var. Vi avsluttet for sikkerhets skyld sesongen med fire strake tap.

1 god og 2 dårlige

Brann hadde i 2012 to dårlige og én god periode. Begynnelsen og slutten av sesongen var begredelige saker, mens sommermånedene var hyggelige (i hvert fall på Brann Stadion). Cupresultatene var gode inntil vi røk ut mot Hødd. Den kampen er imidlertid noe av de verste vi har opplevd de siste årene. Innsatsen som ble vist i den kampen må være enestående dårlig i en cupsemifinale. Etter denne kampen viste Rune Skarsfjord manglende lederegenskaper da han offentlig la skylden for den lave aggressiviteten på spillerne. Motivasjonsevnene han hadde vist i 2010 og begynnelsen av 2011 hadde tydeligvis falmet. Mot slutten av sesongen brøt det ikke overraskende ut spetakkel i media rundt Skarsfjord sin person, men det ser foreløpig ut som han kom helskinnet gjennom dette.

6 plass med bergensere på banen

I 2012 kom Brann på 6. plass, med 42 poeng, 57 mål for og 50 imot. Dette er to plasser og seks poeng dårligere enn i 2011. Laget scoret seks og slapp inn ett mer mål enn året før. Vi har utover sesongen hatt en markant økning i unge spillere fra egen stall. Brann fikk tidligere i sesongen en del kritikk (blant annet fra undertegnede) for å ikke bruke disse spillerne i stor nok grad. Skader, suspensjoner og spiller som falt i unåde skal nok ha en del av æren for at antallet lokale spillere på banen økte mot slutten av sesongen, men spillere som Kristoffer Larsen, Fredrik Haugen, Jonas Grønner, Kristoffer Barmen og Bård Finne hadde nok fått prøvd seg uansett. Det er gledelig at flere, spesielt Larsen, Haugen og Finne har overbevist i

høst, og uansett hvor konspiratorisk anlagt man er, kan man ikke se bort fra det faktum at dette har skjedd under Skarsfjord. All ære til ham for det. Kristoffer Larsen har i tillegg vært Brann sin beste spiller på senhøsten.

At ungdommene har sluppet til er nok også et resultat av at spillerlogistikken før sesongen ikke var optimal. Sokolowski, Jonsson og Nordkvelle har alle slitt med skader og vært inn og ut av laget, og Amin Askar, årets beste signering, mistet sesonginnspurten av samme årsak.

Tallenes tale er klar

Hvis vi bare skal se på resultatene, har ikke 2012 vært godt nok. Tallenes tale er klar: vi har utviklet oss negativt på tabellen. To plasser og seks poeng dårligere enn i fjor. Trenerteamet har heller ikke maktet å gjøre noe nevneverdi med Branns to store akilleshæler; forsvarsspillet og bortekampene. Markus Jonsson, Zsolt Korscmar og Simen Wangberg er ikke dårlige midtstopperer. Førstnevnte spilte i Europa før han kom til Brann, og de to andre er henholdsvis A- og U21-landslagsspillere. 50 baklengsmål på 30 kamper er nedrykksstall, og det er alarmerende at det har skjedd så lite med forsvarsarbeidet. Det samme er den tilsynelatende totale mangelen på selvtilitt og guts under bortekamper. Dette er momenter som må tas alvorlig når man skal vurdere en hovedtreners prestasjoner.

Tror ikke Skarsfjord er rett mann

Er det riktig å holde på Rune Skarsfjord? Det er ærlig talt vanskelig å se at han skal føre Brann til toppen av Tippeligaen. Han gjorde en god jobb da det var krise, og sammenlignet med midlene han har hatt til rådighet er ikke resultatene hans de siste tretti månedene katastrofale. Spørsmålet er om han makter å føre et lag opp fra sjiktet fra 4.-8. plass. Jeg tviler på det. Brann har i år hatt to urovekkende dårlige perioder, som i bunn og grunn ødela sesongen. Det spørs om Rune Skarsfjord tåler nok en sesonginnledning med fire poeng på syv kamper. Ledelsen kan snakke om 2015 så mye de vil, men Sportsklubben Brann tåler ikke å miste tilskuere og engasjement. Dette blir fort realiteten hvis resultatene fra høsten 2012 fortsetter inn i 2013.

Børge Mastberg

Foto: Bernt-Erik Haaland

«SKANDALEFONTENEN»

Det hender at ein i fotball kan oppleve sær eigent store prestasjonar. For eksempel Spania sine gullmedaljar i dei to siste store internasjonale meisterskapa, Lionel Messi sin skåringstatistikk og sist: Zlatan sitt brassespark frå 40 meter eller der omkring. Ved slike hendingar blir det ofte hevda at det er kunst vi ser. Som om det skulle vere mulig å ramme inn bragdene, og henge dei opp på ein vegg. Fotballen blir gjort til noko større enn den er. Eller den blir tillagt ei anna og vidare tydning enn den ein kan lese ut frå resultatlister og tabellar. Tabellar er fotballens matematikk , naturfag, fysikk og kjemi, medan måten eit lag eller ein spelar utfører ting på blir fotballens tekning, form, farge, musikk, dans og drama.

Denne hausten har Brann gjennomført eit prosjekt som utelukkande har handla om kunstformidling, om enn av eit litt anna slag enn å vinne edelt glitrande metall med spel som står til fargevalørane gull, sølv og bronse eller gode tabellplasseringar. Nei, denne typen «fotball som kunst» blir for snever for Brann. Ein vil gjere noko meir. Vere nyskapande på feltet, slik all god kunst har som mål. Haustens kunstprosjekt har fått navnet «Skandalefontenen». Kunsten har bestått av eit sett med ulike installasjonar, som har blitt spreidd ut over haustens terminliste.

Den første installasjonen vart oppført torsdag 27. september. Åstaden var Ulsteinvik. Arrangementet var semifinalen i cupen. Målet med denne installasjonen var å utforske kor vidt det er mulig å stirre motstandaren i senk under kamp. Som vi veit gjekk ikkje det særleg bra. Men likevel: å kun tape 3-1 når laget (muligens med unntak av Piotr) består av saltstøtter står til eit slags godkjent (og fy skam til Piotr som prøvde å øydeleggje kunsten). Det var difor ikkje anna å vente at spelarane, oppildna av den relative suksessen, også ville opp på tribuna for å innta tilskodarposisjon. Sjå det heile med nye auge. Som venta endte det med at alle, både spelarar og supportarar, kom på forsida til Bergens Tidende. Eit meir overraskande utfall var at pølseboda til Hødd brann ned. Som ein konsekvens av denne brannen var «Pølse i vaffel» på menyen på Fosshaugane i siste serierunden denne vinteren. Det må vi kunne kalle eit kunstverk av ypperste merke. Brann skal ha mange slags takk for å ha gjort dette mulig. Tapet av Fredrikstad i Eliteserien blir brått til å leve med. Nesten.

Den andre installasjonen stod RBH for. Han har ikkje hatt for vane å tale supportarane si sak. Som regel har hans haldning til Bataljonen vore at vi er altfor lite opptekne av Brann sine strategiske mål som produktvisjonær kvilepute for Bergen. Og omland. Eller noko sånt. Men på supportarmøtet like etter semitapet vart det stilt spørsmål om det er rett eller feil å pipe mot eige lag. Laget treng tross alt arbeidsro under slike krevande kunstnariske prosessar. Kritikk, i form av piping, er svært forstyrrande for konsentrasjonen som trengs for å stirre. Kritikk er noko ein bør vente

med til etterpå. Men då kom det kontant frå RBH: «Piping??? D è ikkje kritikk! Det è faen meg en kjærlighetserklæring!» No veit eg ikkje kva slags kjærleiksliv RBH har, men ein slik performance som det han stod for denne kvelden får Piotr sine sprell i mann-mot-mann-situasjonar til å likne dårleg teater dersom ein vil samanlikne kunstsjangrar.

Den tredje, og så langt siste, installasjonen var av den nostalgiske sorten. Det var ein gong ... for mange år sidan ... i ein fotballgalakse langt vekke frå alle medaljeambisjonar ... at Brann kunne brødfø fleire dusin sportsjournalistar med så mange skandaler at ein skulle tru det var julebord heile året i Idrettsveien. Tjokk og feit og full? Ja! Men utan seriegull. Ingen som var til stades kjem til å gløyme den gongen ein bakfull Inge Ludvigsen, midt under trening, la seg ned på grasteppet for å sleike sol. Ingen som var til stades kjem til å gløyme den gongen Feite-Frank Strandli sin personlege rådgjevar entra Nymark-feltet, midt under trening, med ei presse som dansa med kåte spark rundt frakkekanten hans. Aller minst Hallvar Thoresen kjem til å gløyme det. For det var tider, den gongen spelarane hadde all makt. Det var harde tider. Kom ikkje dragande med Krigen, liksom!

Så då ein i månadsskiftet september-oktober oppdaga at sesongen var så godt vart ein skrekkslagen. På idè og skisseblokka stod det: «Hva med å gjenskape noe av den gode, gamle magien fra Feite-Frank, Ludvigsen og Soltvedts netter for å holde på interessen fra media og supportere?» Den siste installasjonen var dermed eit faktum: Ei evaluering av sesongen som same kva den kom til å koste skulle lekkast til Bergens Tidende. Målet var å få eit oppslag kvar dag fram til Erik Mjelde kunne opne første luka i adventskalenderen. Etter å ha høyrte på agenten hans skal eg ikkje spekulere i kva som ligg i den luka, anna enn at det neppe er kapteinsbindet for neste sesong. Kanskje det er eit kontraktforslag frå Mjøndalen? Det er nemleg ikkje så langt derifrå til Vestfossen Kunstlaboratorium. Den sanne fotballkunstnaren kan dermed endeleg vere komen på rett hylle her i livet. Eller vegg. God jul så lenge!

Stig Elvis Furset

Grått og kjedelig?

Sesongen er over, det siste som skjedde var cupfinalen, den Tromsø spilte mot Hødd.

Brann kom nesten dit, men bare nesten. I sommer var det mange som håpet på en mulig avslutning på sesongen som skulle gi Brann en billett til Europeiske eventyr, men de blir det ingen av. I hvert fall ikke noe mer enn en tur til La Manga i den sedvanlige førsesong oppvarmingen.

Så å oppsummere Brann for denne sesongen kan dessverre gjøres med ett ord – kjedelig.

Jeg kan vel ikke huske en sesong hvor jeg har følt at så lite har skjedd rundt Brann siden jeg som gutt begynte å holde med Brann. Noen vil gjerne påstå at dette har med tabellplasseringen å gjøre,

men da tar de faktisk feil. For jeg holdt jo også med Brann det året de så vidt klarte å berge plassen mot Sandefjord i kvalikkampene. Og flere ganger de siste 20 årene har Brann gjort det dårligere enn i år. Så hva er da grunnen til at jeg synes det er kjedelig? Og er det urimelig å si at Brann er kjedelig i år?

Laveste tilskuersnitt

Vel ser du på tribunen er det mange som mener det samme. Selv om Brann hadde Eliteseriens nest høyeste tilskuersnitt, så er det lavt for å være i Bergen. Og i flere av kampene skal Brann være glad de kan telle solgte biletter og ikke de som faktisk møtte opp, for der har det i noen kamper vært ganske så skremmende få mennesker. Året i år er det laveste tilskuersnittet i Tippeligaen på 11 år melder Aftenposten. Det virker rett og slett som om interessen for norsk fotball hadde sin glansperiode i 2006 og 2007, for så å sakte men sikkert dale nedover, og Brann er dessverre ikke utelatt fra den nedgangen.

Savner entusiasmen

Hva er det som gjør at Brann er mer kjedelig i år enn på lenge? Hvor er det skoen trykker? Vel det jeg savner er entusiasmen, kulturen, snakket i gatene, Brann på godt og også vondt. Hvor er lidenskapen? Brann sier at ekte lidenskap har et navn. I det legger de nok opp til det herlige ekte Bergenske lynnet som gjør at Brann er Brann. Men

har Brann glemt at de også har et ansvar ovenfor dette? At de også skal skape noe? For Brann er for tiden alt annet enn lidenskapelige selv. Kanskje er det urettferdig ovenfor Brann, å påstå dette. For i en lang rekke har jo alltid Brann vært kjent som klubben som det alltid blåser rundt enten sportslig eller utenomsportslig. Før var det alltid en eller annen skandale, alltid en eller sak som blusset opp tenning og følelser. BA skriver i dag at de savner Bataljonens røst, at ikke Bataljonen roper høyt nok for sine Brann politiske saker, og heller løser ting på kammerset. Jeg skal ikke gå inn på den saken her, men det er i hvert fall tydelig at også media i Bergen savner snakket rundt Brann. At Brann ikke er unisont med skandaler gleder meg veldig. Faktum er jo at de kanskje for øyebliket er den meste seriøse klubben i TL. De fronter viktige humane saker, de kjemper for Fair Play, de er åpne og rause ovenfor sine ansatte og spillere, de har som en av få i TL god økonomisk styring og de har utad en stemme som alltid snakker korrekt. Eneste saken som det har vært snakk om i år er Skrarsfjords rolle mot spillerne.

Utfordring

Men Brann kan ikke ta på seg å bare være dønn seriøs, og samtidig ende opp på 6 plass på tabellen om de ikke da også skal ta på seg den risiko og ikke lengre være det som kanskje er mest Brann av alt. Jeg tror klubbens største utfordring neste sesong er tydelig. De

må ikke bare vinne kamper, men også Bergensernes hjerte. De må vinne gløden, lidenskapen og kjærligheten tilbake igjen. De må klare å kombinere det å være seriøs, det å være lidenskapelig med gode resultater. Hvis Brann har som mål å vinne medaljer innen 2015 må neste sesong være året de kjemper om dem.

Ingen fasit

Dessverre har ikke jeg fasiten på hvordan Brann skal klare dette. Men jeg har fasiten på hva som skjer om ikke. Da er ikke lengre klubben i rødt den som engasjerer og snakkes mest om i landet. Da er ikke lengre Brann den klubben som kan si at ingen er så stor som oss. For det har Brann vært. Selv om vi ikke har flest tilskuere har vi nesten det. Men ingen byer er som Bergen og ingen klubber som Brann. Ingen steder er alle som blir oppvokst lært opp til at om du bryr deg om fotball eller ikke, så bryr du deg om Brann. Ingen farger hovedstaden i sine klubbfarger så mye som Brann når de er i cupfinalen. Ingen klubber trekker så mange seere som Brann gjør på TV. TV2 kalles Brann kanalen, det er fordi det selger, ikke noen annen grunn. Dette må klubben ivareta, mannen som har ansvar for dette i klubben har en like stor jobb som Rune Skarsfjord neste sesong. Lykke til!

Gjert Moldestad

Foto: Bernt-Erik Haaland

Et år for fremtiden

Så var den tiden på året igjen. Snøen og frosten har for lengst ankommet og en ny sesong har gått over i historiebookene. Det har vært en frustrerende sesong å være Brann-supporter i.

Vi sitter igjen med følelsen av at sesongen var over allerede på Høddvoll. Luften gikk litt ut av både lag og supportere etter dette, men sesongen har heller ikke vært uten høydepunkter. Det er tid for et tilbakeblikk på en sesong som sportslig sett kom i gang for sent og sluttet for tidlig.

Berg-og-dal-bane

Det begynte ikke bra. Med unntak av hjemmeseieren mot Sandnes-Ulf var det ikke seire å spore før kalenderen viste mai måned. Skader på nøkkelspillere må ta deler av skylden, men ikke all. Det var noe uforløst over Brann, som om skuldrene var skrudd opp i takt med forventningene etter den gode sesongen året før. Fire poeng på de første syv kampene ødela mye av grunnlaget for en sesong der Brann tidvis viste at laget kan måle muskler med de beste. Resultatmessig snudde det med 4-3 på Åråsen etter en av tidenes mest bisarre fair-play situasjoner, men spillemessig hadde det snudd ett par runder tidligere. Brann tapte riktignok hjemmekampen mot Vålerenga, men for første gang denne sesongen fikk vi se et Brann-lag med hjertet utenpå drakten. Supportere, trenere og spillere, alle var forbannet etter det tapet. Stoltheten var gjenvunnet, spillegleden gjenfunnet og resultatene fulgte.

Gode på hjemmebane

I perioden mai til september var Brann spillemessig et topplag. Seieren på Åråsen ble fulgt av brakseieren hjemme mot Sogndal, der Brann avsluttet med hele fire lokale unggutter på banen. Det bar bud om gjennombruddet som skulle komme for mange av ungguttene i klubben. Vi var uslåelige på hjemmebane og i en periode ble det til og med sanket poeng på bortebane. Vi senket Godset på hjemmebane i cupen, da drammenserne kanskje var på sitt beste i år. Vi feide Odd av banen med 6-2, mot

en som vanlig pottesur Dag Eilev Fagermo. Vi utklasset seriemesterne fra Molde med 4-1 på stadion og fikk se Bård Finne egenhendig senke Rosenborg. Lenge så det lyst ut, men dette skulle tydeligvis ikke være vår sesong.

Det vonde tapet mot Hødd slukket på mange måter lyset, selv et par overtidseiere mot Hønefoss og Fredrikstad kunne ikke hindre at Brann endte opp som en middelhavsfarer i år. Fire strake tap på slutten av sesongen satte et mørkt stempel over det som lenge kunne vært så mye, mye bedre.

Nedturene

Vi kommer ikke utenom tapet mot Hødd. Til tross for en tidlig ledelse og at kampen kom inn vårt spor hadde Brann lite å stille opp med da Hødd skrudde opp tempoet. At Brann taper en kamp mot et lag som med et nødskrik reddet plassen i Adecco-ligaen er vondt nok, at det skjer i årets kanskje viktigste kamp er mye verre. Undertegnede var nok ikke den som ropte mest fortvilet etter tapet, men forestillingen syntes å være en gjentakelse av fjorårets triste cupfinale. Det virker ikke som om dette Brann-laget er mentalt forberedt på å være favoritter når det gjelder som mest, det er en mentalitet Rune Skarsfjord må jobbe knallhardt for å endre.

Borteformen

Den andre selvfølgelig nedturen har vært den svake borteformen denne sesongen. Kun tre borteseiere har det blitt, og da mot formsvake lag. Det er vanskelig å peke på en åpenbar grunn til at Brann underpresterer på fremmed gress, men rent taktisk synes det som om dette Brann-laget er fryktelig ukomfortable når de må ligge dypt. Balansen i forsvaret er ikke til stede og midtbanen vinner sjelden de duellene som må vinnes for å kunne flytte laget fremover.

”For mange har kanskje årets største høydepunkt vært inntoget av unge, lokale talenter som har fått verdifull spilletid for A-laget.”

Resultatet er et lag som ikke tør å spille eget spill, og som tyr til enkle løsninger som lange baller fremover uten at laget står høyt nok til at dette gir noen gevinst.

Baklengsmålene

Den tredje skuffelsen har vært de mange baklengsmålene. Dette er nok et resultat av flere faktorer. Den kanskje viktigste faktoren er nok måten laget og publikum ønsker at man skal fremstå. Brann har tradisjonelt ikke vært gode til å forsvare ledelser og publikum ønsker ikke at man skal spille på det trygge. Pipekonsertene kommer fort om man begynner å trille ball for å holde på en ledelse, bergenserne ønsker underholdning. Samtidig sa Skarsfjord selv etter borteseieren mot Fredrikstad at han heller ville vinne 4-3 enn 1-0. Det er et ønske også fra treneren om å være et lag som underholder. Når man kombinerer dette med at defensive nøkkelspillere som Jonsson og Austin har vært borte store deler av sesongen begynner man å få en forståelse av hvorfor Brann slipper inn så mange mål. Med offensive sidebacker blir Brann sårbare uten en midtbanekriger som vinner avgjørende dueller. Med Austin solgt og en skadeplaget Tomasz Sokolowski har vi hatt en midtbane som ikke har hatt duellstyrken og løpskapasiteten som kreves for å få defensiv balanse i årets Brann-utgave.

Oppturene

Nedturene til tross, sesongen har altså ikke vært så beksvart som tilskuertallene og stemningen rundt laget skulle tilsi. Brann har vært det mest underholdende laget i årets serie med nest flest mål, og et målsnitt på smått utrolige 3.56 mål i sine kamper. I de 20 kampene mellom den 6. og 26. serierunden tok Brann 39 poeng, tredje flest av alle lag i tippeligaen. Det snittet er så bra at om Brann hadde holdt det gjennom hele sesongen hadde de tatt sølv. I to tredjedeler av sesongen spilte Brann altså som en reell medaljekandidat, det er nesten litt vanskelig å forstå når

sluttfasiten ble en sjetteplass. Disse tallene virker kanskje meningsløse etter sesongslutt, men de forteller samtidig at steget opp til medaljekampen der Brann hører hjemme ikke er så langt unna som det kunne virke denne høsten.

For mange har kanskje årets største høydepunkt vært inntoget av unge, lokale talenter som har fått verdifull spilletid for A-laget. Spillere som Kristoffer Barmen og Kristoffer Larsen har fått sine absolutte gjennombrudd mens andre, som Bård Finne, har vist at de kan komme inn og sette sitt preg på laget. De siste kampene av sesongen bestod halve laget av bergensere, stort sett fra egen junior-stall. Flere av våre unge talenter leverer ikke bare for klubblag, de setter også sitt preg på sine respektive ungdomslandslag. Det er spennende tider på Stadion, men man må huske på at unge spillere vil variere i prestasjonene og at man derfor trenger både tålmodighet og en bred nok stall til å takle de forventede svingningene i form. I praksis betyr dette at dersom Kim Ojo selges i vinter så må en ny spiss hentes inn, man kan ganske enkelt ikke forvente av Bård Finne at han skal bøtte inn mål jevnlig i så ung alder.

Fremtidsrettet

En turbulent høst på Stadion endte med at Rune Skarsfjord har fått bekreftet tillit fra styret. Det er per dags dato den riktige løsningen. Det er viktig med kontinuitet i arbeidet, Brann er fortsatt et lag i utvikling både spillemessig og når det gjelder å bygge stallen. Sportsklubben Brann skal ikke være en middelhavsfarar, en ny sjetteplass om et år vil ikke være godt nok. Likevel kan det vise seg klokt av Brann å bygge videre på det fundamentet som er lagt også neste år. I år var vi blant de beste i to tredjedeler av sesongen, til neste år skal den perioden vare lenger. Da er ikke veien til toppen så lang, og kanskje kan vi da se tilbake på 2012 som et år da vi bygget for fremtiden.

Diego Aleksander Foss

Foto: Bernt-Erik Haaland

Kontraktsforhandlinger

Kontraktsforhandlinger har vært en akilleshæl for Brann i mange år, noe som har ført til at mange spillere har forlatt klubben enten gratis eller til langt under markedspris.

I utgangspunktet hadde Brann åtte spillere på utgående kontrakt neste år, men i motsetning til tidligere år er Brann nå tidlig ute med å avklare framtiden til disse spillerne.

En rekke spillere har dratt

Siden gullsesongen har spillere som Erlend Hanstveit, Kristjan Ørn Sigurdsson, Martin Andresen, Petter Vaagan Moen, Eirik Bakke og Jan Gunnar Solli forsvunnet ut stadionportene uten at Brann har fått igjen en eneste krone i overgangssum. Årsaken er at spillerne har gått spilt ut kontraktperioden i Brann og dermed hatt muligheten til å bytte klubb vederlagsfritt, altså det som kalles for bosmanspillere. I tillegg fikk Brann bare 3 millioner kroner da de solgte Rudolph Austin til Leeds, siden jamaicaneren nektet å signere ny kontrakt og Brann måtte velge mellom å selge han billig i sommer eller la han gå gratis etter sesongslutt. I de nevnte tilfellene fikk spillerne spille mer eller mindre fast i Brann helt fram til kontraktslutt. Antakeligvis håpet Brann i det lengste at spillerne ville forlenge sine kontrakter med klubben, men i de fleste tilfellene endte det med at spillerne forsvant gratis. Det er vanskelig å fastslå hvor mange millioner Brann og Hardball har tapt på dette, men alle skjønner at det er et betydelig beløp.

Hardball

I følge Hardballs styreleder, Eivind Lunde, var investorene forberedt på å tape penger på denne måten.

- Det er naturligvis ikke moro hverken for oss eller Brann at så mange spillere har forsvunnet gratis, for vi har tapt mye penger på dette. Samtidig var vi klar over risikoen ved å investere i fotballspillere, og alle aksjonærene i Hardball er forberedt på å tape penger på investeringene, forteller Lunde.

Han avviser at de mange bosmanspillerne har påvirket samarbeidet mellom Brann og Hardball.

- Hardballs viktigste mål er å hjelpe Brann til sportslig og økonomisk suksess. Da vi investerte i spillere som Eirik Bakke, Martin Andresen og Jan Gunnar Solli var vi fullstendig klar over at disse spillerne kunne forlate klubben gratis, men på en annen side var de viktige for den sportslige suksessen. Dette var en bevisst avveining fra Hardball sin side, og vi kan ikke skylda på Brann for at disse spillerne forsvant gratis, sier styrelederen.

Med unntak av nevnte Austin har Brann berget bra på dette området de siste par årene. Riktignok forsvant Bjarte Haugsdal, Bjørnar Holmvik og Håkon Opdal fra klubben som bosmanspillere i fjor og Christian Kalvenes ser ut til å gjøre det samme i år, men dette er noe Brann selv har ønsket. I tillegg har klubben klart å hente flere gode bosmanspillere fra andre klubber, som for eksempel Kim Ojo, Carl-Erik Torp og Fredrik Nordkvelle.

Syv potensielle bosmanspillere

Likevel er det mye spenning knyttet til Branns kont nå i høst og vinter. Per dags dato har nemlig Kim Ojo, Birkir Mar Sævarsson, Jonas Grønner, Hassan El Fakiri og Erik Mjelde kontrakter som går ut i 2013. Med mange potensielle bosmanspillere i dagens spill i verste fall kan føre til en spillerflukt fra Brann er Heldigvis ser det ut som at Brann allerede nå av disse spillerne. Fredrik Haugen har allerede signert mens Mjelde har fått beskjed om at han ikke har fått kontrakt. Kim Ojo og Zsolt Korsmar har gitt ind ikke vil forlenge sine kontrakter, og det meste ty bli solgt i løpet av vinteren. I følge sportslig administrasjon i Brann, Rolf-Magne Walstad, vil Sævarsson, Finne og Zsolt Korsmar bli tilbudt nye kontrakter, mens El-Fakiri ikke vil få forl. Dermed tyder det meste på at framtiden til de fleste bosmanspillerne er avklart i god tid før seriestart.

Hva sier Walstad?

Walstad forteller at Brann alltid ønsker å komme til enighet med spilleren og hans rådgivere i kontraktsforhandlinger. Han avslutter med tre mulige utfall: a) re-signering av spilleren, eller b) bosman.

- Alternativ c er det dårligste alternativet, spesielt når det gjelder økonomi. Likevel kan det bli enden på visen dersom man ikke får en ny avtale som spilleren aksepterer, eller som klubben ønsker om å tilby, forklarer Walstad.

Jeg tolker dette dithen at dere ønsker å selge spillerne hvis de ikke vil re-signere dersom det kommer et godt tilbud.

- Da tolker du godt..., svarer Walstad.

I følge Walstad er det ikke tilfeldig at Brann nå

til de potensielle bosmanspillerne i god tid før kontraktslutt.

- Som sagt er det ikke ønskelig at spillerne forlater Brann som bosman. I tillegg er det mer ærlig og ryddig fra klubben sin side å varsle spilleren tidlig, slik at spilleren selv har mulighet til å bestemme sin framtid. Generelt sett har jeg mer tro på planlegging enn på tilfældigheter, så vi prøver å planlegge så ofte og så mye som vi kan. Likevel vil jeg ikke si det er en endret strategi, siden det innimellom vil være unntak fra å avklare spillerens situasjon i god tid før kontraktslutt, forteller Walstad.

Støtter Brann

Eivind Lunde i Hardball støtter Branns forsøk på å selge de potensielle bosmanspillerne.

- Når spillerne gir beskjed god tid i forveien om at de ikke vil

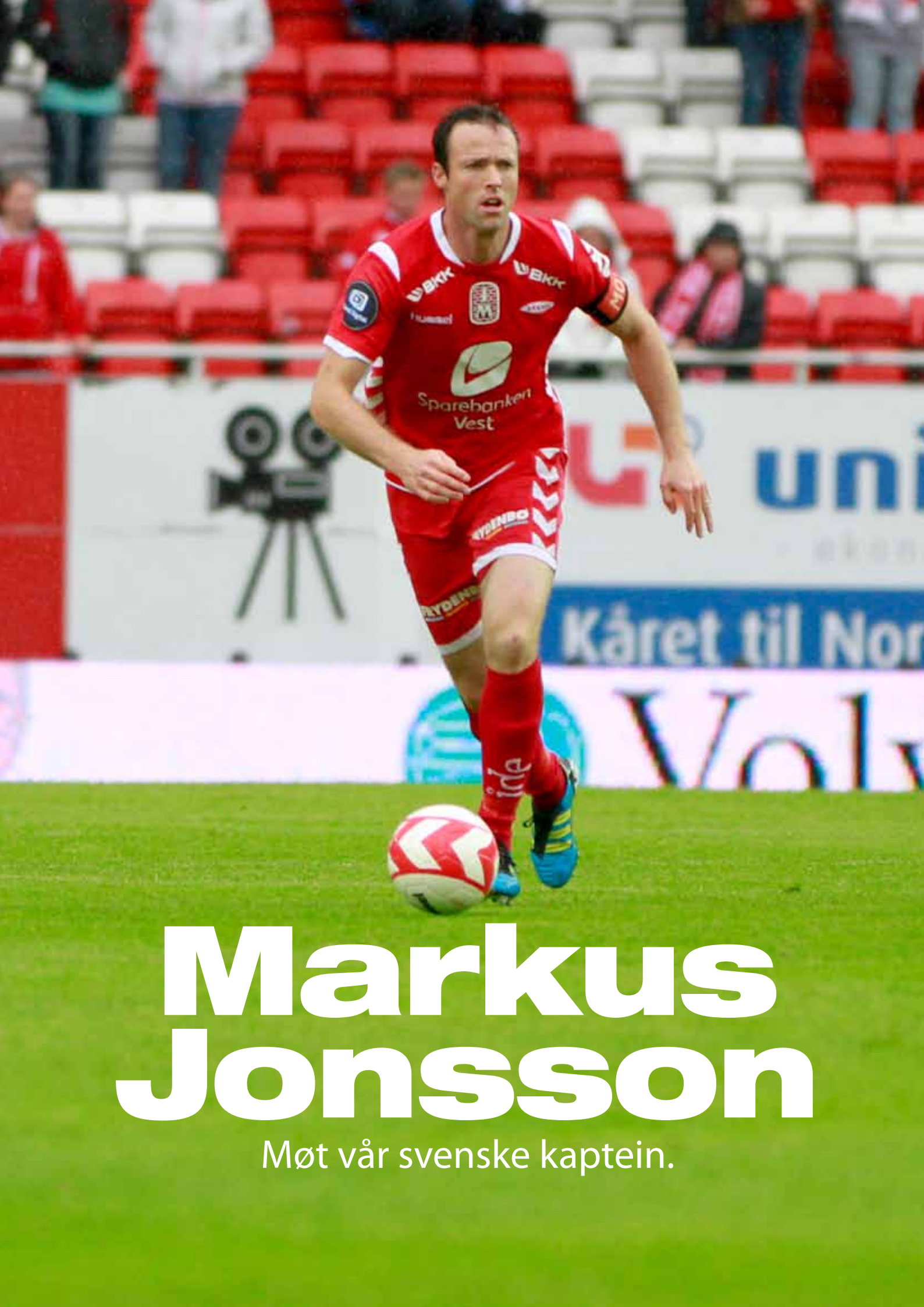
forlenge sine kontrakter, synes jeg det er naturlig at Brann legger ut disse spillerne for salg. Det er en taktikk jeg støtter.

Hardball har rettigheter på 50 % av en eventuell overgangssum for både Kim Ojo og Zsolt Korsmar. Lunde går langt i å antyde at Hardball vil re-investere disse pengene dersom Ojo eller Korsmar blir solgt.

- Jeg vil ikke foregripe begivenhetenes gang, men dersom Ojo eller Korsmar blir solgt ligger det litt i kortene at vi vil hjelpe Brann med å finne erstattere. Vi er fremdeles med, så dersom Brann finner noen gode kandidater vil vi sette oss ned med Brann og komme fram til en løsning i fellesskap, sier styrelederen.

Sindre Wiik

Foto: Bernt-Erik Haaland, Rune Nilsen og Thinkstock

Markus Jonsson

Møt vår svenske kaptein.

Hvordan er det å komme til Bergen?

Jeg er faktisk veldig fornøyd med å komme hit. Jeg kom fort inn i laget. Brann jobber tydeligvis mye med det å få alle til å trives i klubben, det gjelder også den sosiale biten. Jeg har ikke vært i en klubb som tar hensyn til både meg og min familie som Brann gjør. Bergen synes jeg er en veldig vakker by. Jeg liker å fiske og å stå på ski og slikt, så nå ser jeg litt frem mot vinteren. Kanskje kjøre en tur til Kvamskogen og stå litt på ski. Da vi kom hit hadde vi ikke noen ting her, så nå ser jeg frem til å få glede meg over de mulighetene. Og det har jo man mulighet til i Bergen, her er det jo både fjell og sjø.

Hvordan er det å spille fotball i regn kontra alt det fine været i Hellas da?

Ja vi flyttet jo fra Athen hvor det er blå himmel nesten hver dag, så det var jo litt overgang å komme til Bergen med alt regnet. Men jeg har lært meg å glede meg over de dagene det er opphold. (Begge var av den grunn enig om at Markus allerede hadde begynt å bli Bergenser.)

Hva visste du om Brann før du kom hit? Kjente du noe til klubben?

Ja jeg visste om Brann. Jeg visste at det var en stor klubb. Det er jo sånn når man spiller i Sverige, at man har en oversikt over de Norske klubbene også. Blant annet har det vært litt snakk om norske klubber i overgangssammenheng og slikt. Agenter vil alltid trekke frem Norske klubber i slike sammenhenger. Jeg har jo også spilt med Stefan Paldan, som jo har vært i Brann. Også sjekket jeg selvsagt mer opp i det, og da fant jeg ut at Bergen var Norges nest største by, det synes vi var positivt. Det gir oss flere muligheter, blant annet kommer jo man seg også med direktefly til Stockholm. Jeg visste ikke så mye om stadionet Brann spilte på, men ble positivt overrasket når jeg sjekket opp i det. Det er en fin stadion med naturgress.

Da blir jo et naturlig spørsmål, synes du naturgress er bedre enn kunstgress?

Ja veldig mye bedre. Jeg er veldig glad for at jeg har fått spille mesteparten av karrieren min på naturgress. Nå blir jo det mer kunstgress rundt om, men det synes jeg ikke like mye om. Jeg synes

det er kjedelig når man f.eks kommer til en ny og fin arena også har de kunstgress. Det ødelegger hele opplevelsen.

Hva håper du å få ut av perioden din i Brann og hva er ambisjonene dine her?

Jeg har sagt helt siden jeg kom hit, at jeg har en 3 års kontrakt og i løpet av de tre årene har jeg lyst at vi skal ta en gullmedalje. Enten i cupen eller i serien. Så det er min store målsetning med å være her. Det å kunne få være i toppen og sloss om gullet bør være målet, og også det å få spille i Eruopa. Det hadde vært veldig moro å få spille i Europa League, å komme inn i gruppespillet noe jeg enda har til gode å gjøre i min karriere.

Du er kaptein i Brann. Hvordan er det å komme som ny til en klubb og samtidig bli utpekt til kaptein? Var det noe dere snakket om før du kom til Brann?

Jeg visste ikke at jeg skulle bli kaptein før jeg kom til klubben. Men jeg forstod det slik på Rune og Rolf Magne at de søkte etter en ledertype i laget og at det var litt av grunn til at jeg var aktuell, og jeg har nok litt den stilen både i trening og på kampene. Men det er jo klart at det er veldig spesielt. Man kommer som ny i et lag, og kjenner jo ikke alle, og så skal man være kaptein og være den som skal holde laget sammen. Det sa jeg også, at det er vanskelig å ta på seg den biten helt fra begynnelsen av. Men da hadde vi gruppen på fire kapteiner. Mjelde, Lars Grorud, Szolt og Kalven, så da ble det naturlig at de tok ansvaret på mange områder også. Kalvenes kan ta saker mellom styret og oss spillere, det gjør Mjelde forsåvidt også. Det gjør oppgaven min bedre. Når det gjelder oppgavene som kaptein på banen er jeg trygg, der vet jeg hva som gjelder.

Kan man si at biten som tillitsmann kan de ta, mens din kapteinsrolle er mer på gresset da?

Ja man kan jo si det sånn. Selvsagt er jeg med på diskusjonene og i gruppen men kan gi en del oppgaver til Kalvenes blant annet.

Har du vært kaptein før?

Nei jeg har aldri vært kaptein. Men har hatt oppgaven som assisterende kaptein.

Du har jo vært litt plaget med skaden din, men i de kampene

du har spilt kontra de kampene du ikke har spilt har Brann vært nesten to forskjellige lag. BA skrev også en sak på dette. Har du følt det slik, har du merket at når du er på banen så har du bidratt?

Ja jeg kjenner at jeg bidrar når jeg spiller. Jeg har jo en sentral rolle i laget. I forsvaret har jeg midtsonen, og i tillegg styrer jeg de andre spillerne i forhold til posisjoner. Jeg har også styringen når vi skal falle tilbake. Som midstopper har man en veldig sentral rolle i laget, man er veldig involvert i kampen. Men om det er slik at det er jeg som har påvirket de omstendighetene er vanskelig å si. Men det er klart at jeg har kjent at det går bra. Jeg har støtte i laget og de vil at jeg skal spille. Det er egentlig det beste en kan ha som spiller, at en har support fra medspillerne.

Hva tenker du om Branns supportere da?

Det var også en ting som jeg tenkte på da jeg kom hit. At det var moro å komme til Brann. Det at det finnes så mye interesse rundt klubben. Det er jo det som gjør at det er kjekt å drive med denne idretten, det at det engasjerer så mange. Er det mange som bryr seg, mange som kommer og ser på kampene så kjennes det bra. Er det tomme tribuner så kjennes det som at du faktisk ikke interesserer mer enn dette. Jeg har aldri vært i en klubb hvor byen slutter så mye opp om klubben sin. Det er jo ganske spesielt at Bergen kun har ett Tippeligaalag med tanke på at det er den nest største byen. Slik er det ikke i Sverige. Der har de største byene flere lag. Man merker at byen er interessert. Det er også gode publikumstall her, selv om det hadde vært enda mer moro om det var flere. Hadde vi vært med å sloss i toppen av tabellen hadde det nok kommet enda flere. Sånn som på 16 mai. Det tenner oss spillere å spille foran fulle tribuner. Men vi må gjøre vår jobb, så håper jeg publikum kommer også. Når det er fullt på stadion er det veldig bra atmosfære.

(Vi snakket om cupfinalen også, da detteintervjuet tok plass før semifinalen, men det gidder vi rett og slett ikke å ta med da

vi fortsatt er skuffet over at den festen ble avlyst.)

Hva er ditt beste minne som fotballspiller?

Jeg har jo flere høydepunkter. Men 2009 gullet med AIK var spesielt. AIK mot Göteborg i seriens siste kamp. Vinner Göteborg tar de gullet. Spiller vi uavgjort eller vinner tar vi gullet. Og vi spilte på bortebane mot et lag som ikke hadde tapt en hjemmekamp hele sesongen. Vi lå under 1-0 men snudde det til 2-1 og vant serien. Det kjentes helt sykt, det var jo en stor kamp. Også var det en stor opplevelse å få spille landslagskamper.

Hvis du gjør det bra i Brann, tror du at du kan bli aktuell igjen for Sverige?

Da må jeg nok gjøre det veldig bra. Jeg må nok score hatrick i resten av kampene før jeg blir aktuell.

Du blir jo kalt Mister 100 %. Når skal du bli første straffetager i Brann?

Jeg fikk tilliten i en kamp. Det var når Rudy hadde dratt og før Huseklepp var klar for Brann. Men da ble det ikke noe straffe. Så kom jo Huseklepp og nå tar han straffene. Jeg er nummer to i rekkefølgen.

Har du sjekket hvor mange prosent du ligger på nå?

Jeg tok aldri straffer i Hellas, så jeg har faktisk fortsatt 100 % uttelling på straffer. Og jeg har tatt en del straffer også.

Er det noe spesielt du gjør som er grunnen til at du scorer eller er det mer tilfeldig?

Jeg vil ikke avsløre for mye. Men det ligger litt taktikk bak. (Jeg får vite litt men lovet å ikke dele det med leserne). Når jeg spurte om han og Piotr hadde øvd på hverandre svarte Markus at de ikke hadde det, og at ingen kom til å få noe godt ut av det. Det er ingen win win situasjonen for noen av de svarte Jonsson til slutt.

Gjert Moldestad og Elias Ophaug

Foto: Bernt-Erik Haaland

Årets Lag 2012

Den 12. Mann har tatt ut det laget de mener er årets beste 11-er. Det er samlet inn poeng og kommentarer fra alle skribentene. Vi har selv sagt valgt samme formasjon som Brann. Vi har også evaluert Branns trener, Rune Skarsfjord. Vi har tenkt å fortsette med dette som et fast innslag.

6

Demir – Startet dårlig, men løftet seg veldig etterhvert. God offensivt, men har litt å gå på defensivt.

5

Jonsson – Har i perioder gitt etterlengtet trygghet, selv om heller ikke kapteinen vår er feilfri. Jonsson var en viktig signering som sikret at vi ikke sto helt ribbet tilbake da det viste seg at Austin kom til å forsvinne.

8

Leciejewski – Branns beste spiller i år. Han har vært matchvinner mange ganger denne sesongen. Gjør sjelden kostbare tabber, har gode reflekser og er Norges desidert beste keeper i mann mot mann situasjoner.

6

Wangberg – Imponerende start i Brann. Trygg og god. En spennende og god signering.

7

Sævarsson – Tidvis Branns beste i forsvaret. En trussel i det offensive når laget får spillet til å sitte. Undervurdert defensiv, farten hans er viktig.

5

Sokolowski – Enda en spiller som har hatt en del skadeproblemer, men heldigvis mindre alvorlige enn tidligere. Gjorde seg raskt til en publikumsfavoritt med stor arbeidsinnsats. Midtbanekrigreren er stort sett god med ballen, men har sammen med resten av laget slitt med formen i høst.

6

Austin – Ute med skader tidlig i sesongen og forsvant i sommer, det merkes. Enorm arbeidskapasitet, fantastiske crosspassninger og en vanvittig vinnervilje. Trekkes først og fremst for at han ikke fikk spilt så mange kamper i år.

6

Bentley – Sto frem som den offensive kraften han var i Odd med gode innlegg og evne til å være på rett plass, en opptur etter fjorårets tunge sesong. Måtte vike plassen mot slutten av sesongen, men det ødela ikke helhetsinntrykket.

7

Larsen – Branns beste utespiller i høst. Fyller rollen som Huseklepp ikke har klart etter at han kom hjem. Han har et vanvittig driv med ballen, gode innlegg, frekke finter og et godt skudd. Branns mest spennende spiller akkurat nå.

7

Askar – Branns klart beste spiller i sesonginnledninger. Sammen med Bentley har han vært med på å løse kantproblemene. Skadet mot slutten av sesongen, men en svært respektabel debutsesong i rødt.

6

Ojo – Ved siden av Sævarsson og Leciejewski det sikreste kortet i førsteellevren. Han har ikke vært like god som i fjor, men lager likevel både mål og målsjanser. Han forsvinner nok i vinter, og det er kanskje like greit siden motivasjonen har virket å være falmende i år.

Samsynligvis i offside...

5

Skarsfjord – Brann hadde en imponerende hjemmestatistikk, og tilsvarende pinlig bortestatistikk. Skarsfjord får både ære og tyn for dette. Brann kom langt i cupen i år igjen, selv om vi helst vil glemme hva det hele kulminerte i. I første halvdel av sesongen virket Skarsfjord uvillig til å bruke ungdommer før han måtte, og spesielt Bård Finne fikk i etterpåklokskapens navn uforståelig lite spilletid tidligere i sesongen. Dette har kommet seg. Resultatmessig en svak sesong sammenlignet med fjoråret, og det er rart at Brann har så enorme forsvarsproblemer. Dette må Skarsfjord ta på seg mye av skylden for, han har tross alt vært i klubben i fire sesonger nå. På overgangsmarkedet har han gjort det brukbart med begrensede midler.

Ti ting som avslører erkebergenseren

Ordføreren er fra Nord-Norge og byrådslederen har sørlandsdialekt. Diskusjonen om hvem som rettmessig kan kalle seg bergenser raser. Er det nok å være glad i byen, eller må man kunne føre minst slekten 5. generasjoner tilbake til et trehus på Nordnes? Enighet vil vi neppe oppnå (det ville da også være veldig lite bergensk), men her er ti minimumskrav.

1. Du har en klar oppfatning om hvilke fjell som inngår i de 7

Det viktigste her er ikke hvilke fjell du går for, men at du står på ditt og nekter å la deg overbevise av andres argumenter. Det er ikke et krav om å ha vært på toppen av et eneste av fjellene, så lenge du klarer å gi inntrykk av at du har inngående kjennskap til dem.

2. Du mener Brann er Norges beste fotballag, men at alle i klubben er ubrukelig

En god bergenser klager høylytt over spillerne, trenerens og ikke minst styret i Sportsklubben sin ubrukelighet. Men Brann er selvsagt mye bedre enn alle andre norske lag, og hadde det ikke vært for konspirasjonen til Norges Fotballforbund og horrible dommeravgjørelser i mot hver kamp hadde Brann vunnet både serien og cupen hvert år. Minst.

3. Du har vunnet minst en diskusjon ved å holde ut lenger enn motparten

En ekte bergenser står på sitt, helt til motparten gir seg. Et alternativ til dette punktet er å ha vunnet en diskusjon ved å snakke så høyt at den andre parten ikke kommer til. Det handler ikke om innhold, men om god, bergensk debatteknikk.

4. Du blunker ikke med øynene når du sier at Bergen er verdens vakreste by

Forbehold av typen "nå har ikke jeg besøkt alle verdens byer, men så langt er Bergen den beste" er strengt forbudt. Det avslører deg straks som stril eller østlending. Utsagn som "denne byen mangler en skikkelig Fløybane" eller "Champs Elysé er flott den, men det er ikke helt Torgallmenningen" er derimot viktig.

5. Du bruker det gamle tellesystemet

En ekte bergenser sier en-og-tyve, ikke tjue-en, og nekter dermed å anerkjenner det offisielle norske tellesystemet.

6. Kan Nystemten utenat

En ekte bergenser har lov til å stusse på teksten på "Ja, vi elsker", men første vers på Nystemten skal sitte på rams. Han eller hun reiser seg alltid når den spilles, og viser at det er en ekte nasjonalsang ved å holde hånden på hjertet mens den avspilles, til forskjell fra "Ja, vi elsker". En ekte bergenser agerer også alltid like forskrekket når folk

utenbys fra ikke har hørt om Nystemten, og tar dette som et tegn på at vedkommende er lettere tilbakestående.

7. Påstår at Hansa er det beste ølet

Må ikke forveksles med å egentlig mene at Hansa er det beste ølet. Når andre øl drikkes er det utad egentlig kun for å få bekreftet at Hansa er mye bedre. Kombineres ofte med utsagn som "jo, det var godt øl, men ikke som en duggfrisk Hansa".

8. Mener det egentlig ikke regner mye i Bergen

Utsagn som "Jo, det drøppet kanskje litt, men ikke så veldig" er vanlig. Rask til å påpeke at "dette er fakarten ikke regn, det er yr!". En bergenser som har vært ute i verden kan gjerne si noe slikt som at "det blir jo litt feil når det kan gå over to uker uten en eneste dråpe". Punktet kan erstattes av en påstand om at regn slettes ikke er så verst, og i hvert fall mye bedre enn snø og hetebølger.

9. Vrenger ikke paraplyen

Den letteste måten å skille en ekte bergenser fra striler og østlendinger på er å gå ut en vindfull høstdag. Strilene er de som går i fullt regntøy. Østlendingene er de som kaster vengte paraplyer i bosspannet. Bergenseren er han som styrer paraplyen stødig gjennom stormen med upåklagelig teknikk, og vet at han må vende paraplyen når han runder et hushjørne.

10. Bruker ord som "å belite seg" og "boss"

Når østlendinger og andre utlendinger ikke forstår hva man sier, ser ikke bergenseren det som sin oppgave å forklare betydningen av ordet. Liksom-bergensere vil gjerne legge om språket slik at det skal bli lettere å forstå. Men den ekte bergenseren tar det som en oppmuntring, og legger om til sin mest brautende dialekt og kjører på med sær-bergenske ord og uttrykk.

Dersom du fremdeles er i tvil om hvem som er ekte bergensere, kan den siste og viktigste testen gi deg svar. De eneste som egentlig bryr seg om hvem som er bergensere, er bergenserne selv. Har du en mening om temaet, er du sannsynligvis å regne som en vaskeekte erkebergenser. Gratulerer!

Daniel Nygård

Foto: Thinkstock

ØL

og markedsføring

Til tross for at Stuttgart lå som nummer 16 av 18 i Bundesliga, hadde 50 000 mennesker hadde funnet veien til Mercedes Benz Arena. Tyskland er øverst på tilskuertoppen i Europa, og er kjent for svært god stemning på tribunene. Hva kan vi lære av tyskerne?

Jeg befinner meg for tiden på utveksling i Tyskland - landet best kjent for Oktoberfest, Bratwürst, Derrick - og Bundesliga. Her studerer jeg markedsføring, så dere får ha meg unnskyldt for ord som "produkt" og "kundetilfredshet" om fotball og supportere. Det er en yrkesskade. Men mer om "produktet" senere.

Hvorfor så mange tilskuere?

For et par uker siden besøkte jeg Stuttgart, og så på oppgjøret Stuttgart - Leverkusen. Det slo meg er at det ikke er rart folk møter opp i hopetall for å se Bundesliga. For det første synes jeg dette er den beste fotballen i Europa: den er direkte og offensiv, men den er også preget av lite filming og lite stopp i spillet. I de oppgjørene jeg har sett har de skjønnet at mål preger kamper, som det så fint heter på fotballspråket. For å få mål må man angripe, og dette er de ivrige på her i Tyskland.

Øl på kampene

Det andre som slo meg er hvor passende og godt det er med øl på stadion. Det føltes så riktig å ha en øl i hånden når dommeren blåste kampen i gang. For hver øl økte entusiasmen, og etterhvert prøvde jeg til og med å delta i de tyske allsangene som runget over stadion. Du skal ikke se bort fra at også vanlige supportere følte den samme effekten. Det tredje som slo meg var hvor utrolig dårlig dekning det var på stadion. Jeg ville gjerne dele med omverden hvor bra jeg hadde det med øl i hånden blant 50 000 tyskere. Men med et ikke-eksisterende 3G nett fikk jeg ikke gjort venner og bekjente der hjemme misunnelig.

Selvsagt forskjeller mellom Norge og Tyskland

Naturligvis går det ikke an å sammenligne Tippeligaen i Norge med Bundesliga i Tyskland. Norge har fem millioner innbyggere spredd utover et ganske langstrakt land. Tyskland har 81 millioner innbyggere, og et velfungerende tog-nett som binder de sammen. Publikumsstallene sier mye om forskjellene på disse to ligaene. Mens vi i Norge har rundt 7000 tilskuere i snitt per kamp, har Bundesliga smått utrolige 42 363, der Dortmund er størst og selger ut hvert eneste sete på sin gigantarena – på hver eneste kamp!

Forbedringspotensialet er der

Tar man høyde for at Tyskland har 20 ganger så mange innbyggere ser statistikken egentlig ikke så verst ut for Tippeligaen sin del. Men at det er forbedringspotensiale er det ingen tvil om, spesielt hva gjelder de berømte ordene kundetilfredshet og lojalitet. Logikken som ligger til grunn for at disse ordene er så mye brukt i markedsføringsfaget er enkelt. En tilfreds kunde blir en lojal kunde, og en lojal kunde reklamerer for deg til andre, og kommer også igjen for å kjøpe mer. Spørsmålet blir så hva man kan gjøre for å øke tilfredsheten og lojaliteten. Vi har nok av idrettsledere både i Norge og (kanskje spesielt) i Brann som snakker om prosesser, kompetanseheving og langsiktig utvikling. Jeg vil forsøke å være mer konkret, og foreslår noen konkrete tiltak for å bedre tilfredsheten i norsk fotball.

Hva kan gjøres helt konkret?

Under EM tidligere i år ble det satt opp storskjermer i Oslo hvor det ble en slags folkefest ut av fotballkampene. Her var det gratis Internett og øl servering. Det er ikke så lett å måle hvilken effekt dette hadde på hverken salg eller oppmøte, men det gjorde i hvert fall publikum fornøyd - det i seg selv høster gjerne frukter!

Norge er blant de landene i verden der flest prosent av befolkningen har smarttelefon, og tjenester som Instagram, Facebook og Twitter lar oss bruke denne telefonen til å dele opplevelser. Er man på arrangementer er dette noe man gjerne vil vise til venner og bekjente, men dårlig nettdækning hindrer oss ireklamere gratis for produktet Tippeligaen.

Smarte løsninger

Ølsalg har blitt snikinnført ved at VIP avdelingen kan nyte alkohol når de ikke er inne på selve arenaen. I Tyskland er de litt mer frigjorte. Her selges øl under hele kampen og man kan nyte den hvor man vil. At det i Norge skal være forskjell på fiffen og tjuagutter er vanskelig å forstå. Jeg har ikke noen forskning å vise til, men etter å ha besøkt flere tyske arenaer så jeg ingen ulemper ved alkoholservering. Norske alkoholregler vil også gjelde på tribunen – er man overstadig beruset får man ikke servering. Hvis man vil unngå at det fører til for mye forsøpling og søl, så kan man

gjøre som de har gjort i Tyskland, nemlig innføre pantesystem. Egne stasjoner er satt opp etter kampen hvor man enkelt leverer fra seg tomgods og får penger i retur.

Rimelige biletter

Et prinsipp i markedsføring er prisdiskriminering, som egentlig betyr å ha ulike priser. Dette gjøres for at man skal få mest mulig penger fra de som er villig til å betale mye, men også la de som ikke er villig til å betale så mye se kampen. Alternativet er at setene står tomme, slik for mange gjør i dag. For å bygge fremtidens hærske av lojale supportere burde man sørge for at foreldrene kan ta med ungene på kamp uten at dette skal sette ferien til Legoland i fare. Mens studenter må kunne ta seg en tur på kamp uten å måtte leve på nudler resten av måneden. I Tyskland er billettene rimelige, og det er de som virkelig er interessert i klubben som belønnes, ikke de som er villig til å betale mest. Det kan de tjene på over tid – med de fulle tribunene og den enorm interessen det genererer.

Ikke mandag og fredags kamper

Uansett hvor flott produkt man har, så hjelper det lite dersom det ikke er tilgjengelig. Det gjelder både for pris, men også for når kampene spilles. Med kampanjen «Fotball skal spilles i helgen» har supporterne markert sin avsky mot fredags- og mandagskamper. En god markedsfører bør lytte til sitt publikum. Hva med flere lørdagskamper, og gjerne spredd utover dagen? Tippeligaen er i sterk konkurranse med andre ligaer om de fotballinteresserte sin oppmerksomhet, men dersom ikke kjernepublikumet er på tribunen og skaper stemning faller interessen fort også for TV-seerne. På den måten kan det være TV-kanalene skyter seg selv i foten, ved å bidra til lavere interesse for norsk fotball.

Tyskerne har skjønnet det.

Her kan jeg gå på toppkamp for under 200 kr, og at på til kose meg med en god øl på tribunen. En kamp mellom Brann og Hønefoss til samme pris, der man kun får beskaffe i pausen er ikke det samme. Men med noen grep kan også Tippeligaen gjøres mer attraktiv.

Anders Sæverud

Nyttårsrapport fra ØSTFRONTEN

Sesongen er over og vi er i ferd med å ebbe mot jul og et nytt år.

Tilbake har vi lagt igjen et år med mange gode og positive opplevelser inntrykk synes jeg. Men også endel skuffelser. Spesielt semifinalen var en gedigen nedtur. Men vi må ta vare på fremgangen og la fremgangen komme gradvis og målrettet. Klart vi vil enda høyere. Klart det. Det er jo mye derfor vi driver med dette. Men vi driver jo også med det for å være endel av fellesskapet og en del av det bergenske og Brann. Vi er en del av hva Brann står for og en stor del av det vi alle er så utrolig stolte av: Bergen By.

Oslo

Jeg har nå bodd i Oslo siden 1998 og jeg skulle bare bo der i noen år få å få litt "pusterom". "Ja?" "Og hvorfor bor du der borte i den bedritne byen enda da om du har Bergen så dypt i hjertet ditt??!!!" tenker mange og det er spørsmål jeg har fått gang på gang. Spørsmål jeg og har stilt meg selv mange ganger.

Men det er mange grunner til det og etterhvert som årene går så dukker det stadig opp flere grunner. En får slått seg til ro og en bygger opp sitt nettverk og underveis dukket det jammen opp en kvinne sånn plutselig da jeg gikk med reelle tanker om retur til Bergen. Så har det ene tatt det andre og nå er målet å få poden til å først bli Brannsupporter så Brannspiller med tiden. "Men går det an i Oslo da?" spør noen. Der hvor Vålerengen sine emblemer fronter fotballen og der hvor de snakker bokmål og er fisefine på det?

VIF ikke så poppis

JA! Det er gode muligheter for netto pp dette i Oslo. For i Oslo er ikke Vålerengen så poppis som en får inntrykk av utad. I Oslo snakker de også veldig mye om Brann og Brann er veldig populær i Oslo. I Oslo synger folk på brannssanger med østlandsdialekt og andre dialekter. Og de synger om Bergen og daier og hansa øl. De synger "vi è fra Bergen og vi è stolt av det..." Og de står med hånden på hjertet når Nystemten spilles og synges.

I Oslo opplever vi inkluderende holdninger i miljøet rundt Brann. Alle er like mye verdt. Og dette og mere til gjør at jeg fint kan leve noen år til her før jeg flytter tilbake til byen min. "Du kan få meg ut av Bergen- men du får aldri Bergen ut av meg" er sikkert! Det som også er så fint med å være Brannsupporter i Oslo er som nevnt den inkluderende holdningen vi har i miljøet.

Inkludering

I siste nummer av den12mann ble dette med inkludering også tatt opp av leder av bladet og også Bataljonslederen var inne på det. Jeg ble en enda stoltere Brannsupporter når jeg leste siste nummer av den12mann. Et blad de forøvrig virkelig har fått sving på. Gleder meg alltid til neste nummer. Leder Gjert tok opp temaet om inkluderende holdninger og da spesielt innenfor åpenheten rundt

det å være homofil supporter eller spiller i fotball-Norge. Dette er et tema vi alle bør ta på alvor og som vi også bør belyse om det er nødvendig. Ikke bare føyse det bort om en opplever sjikanerende rop eller holdninger rettet mot homofile på tribunen eller banen. (Ja selvsagt ellers i samfunnet og). "Din jævla" homodommer har vi hørt mang en gang. Men hva menes egentlig med utsagnet? "Homodommer"?? Javel! Ehhh...

Uansett, det hjelper ikke akkurat på omdømmet å komme med slike utsagn. Og det hjelper heller ikke på for mange som sliter med å stå frem som homofil. Mennesker som så gjerne ønsker å være en del av fellesskapet men som vegrer seg noe fordi de ikke føler de er akseptert i miljøet. Dette er og gjerne mennesker som kan bidra så utrolig mye til beste både for Brann, Bergen og for mange av supporterne våre.

Positive utslag

Nå er både Bataljonen, BBØ og Brann veldig gode på holdninger rundt dette og det tror jeg gjør sitt positive utslag også i miljøet. For bare få år siden synes jeg supportermiljøet i Brann var i ferd med å rakne og bli til noe en ikke lenger kunne være så stolte av. Det oppstod grupperinger på tribunen og disse virket å "konkurrere" mot hverandre om hvem som skulle være den beste og gjerne tøffeste gruppen. Dette så vi spesielt rundt de edle sesongene som ga oss gull, sølv, bronse og cuptriumf med Mjelde. Mange ble for kjepphøye og ovenpå og de klarte ikke stoppe i sin søken etter å hovre slik at det til slutt gikk utover dem som faktisk hadde tatt de så høyt opp; nemlig Mjelde f.eks. Han fikk en dårlig behandling av mange for det han faktisk klarte å gjøre med laget i vårt hjerte.

Nøkternhet

Mye har skjedd siden da. Nedturer og nedturer. Med andre ord: Brann. Ekte lidelse. Men så kom oppturene igjen. Brann som klubb våknet av dvalen og vi er på vei oppover igjen. Nøkternheten er stikkordet og det jobbes målrettet og forsiktig. Med dette har også inkluderingen kommet tilbake synes jeg. Stemningen på tribunen har begynt å komme tilbake til god gammel Brannstemning. En står SAMMEN! Sammen for Brann. Mange av de suksesskåte gjesteopptredne "supporterne" er borte nå og igjen står de med lidenskapen. Og det å jobbe sammen. For Brann. For Bergen. I Oslo føler vi at vi er en stor del av miljøet selv om vi ikke alltid er på Staddaen under kamper. Men vi er ALLTID representert på Staddaen med folk. Men vi må og være enig i at vi kan være uenige om ting. Det er slik vi utvikler oss. Lytter til hverandre. Derfor ønsker vi i øst oss ett supportertreff lik det en har i Bergen til tider. Synes det er en veldig god ting det at klubben møter supporterne på den måten og håper de vil fortsette med det fremover.

Det drives fornuftig

Børge er ikke fornøyd med tingenes tilstand slik det ser ut i Brann pr nå. Jeg synes det drives fornuftig i Brann nå. Vi må la fortiden ligge og i beste fall dra lærdom av den og heller se målrettet fremover når det går fremover. Men vi må ikke hoppe over stegene og tro alt går på skinner plutselig. Da står vi der igjen som vi gjorde etter Mjelde og som vi har gjort så altfor mange ganger før det også. Klart årene 2004-2007 sitter friskt i minne. Det var jo det vi hadde ventet på. Slitt for og skreket for. Men ofte er det de som roper på rask suksess som klager høyest når pengene er brukt på dyre spillerkjøp...

Men de kan komme igjen. Og de kan komme med en enda bedre smak i munnen. De kan komme av noe mere egenprodusert. Noe som ligger oss nærmere. De kan komme med lokale spillere og en fremmadstormende tropp med mange gode år foran seg. Og de tidene kan komme uten "ræven full av penger". Det vil smake mye bedre. Men da må vi være tålmodige og har troen på det vi driver med. Selvsagt må ting endres om det er behov for det. Men jeg har troen på 2015 jeg. Jeg har troen hvis alle er med å tro. For dette virker lovende og jeg er enig i at Skarsfjord skal ha sin store del av æren for dette. Selvsagt er det noe å rette negativ kritikk mot også. Men ville det egentlig vært så mye bedre med en annen trener? Vi har finaleplass og semifinale i cupen de siste 2 sesongene. Vi har kjempet rundt topp 3-6.

Jeg synes det virker som vi kan få noe ut bra ut av dette om vi viser nøkternhet. Skarsfjord har gitt mange unggutter sjansen og matchet de forsiktig. Steg for steg. Noe jeg tror er fornuftig. Jeg er iallefall av den formening om at Skarsfjor bør få fortsette sitt virke. Jeg har troen.

Tålmodighet

I alle de år jeg har vært Brannsupporter (og det er i snart 40 år) så har det vært gjentatt gang på gang: "Brann bør ligge i toppen", "treneren eller lederne må ta skylden og gå" osv osv. Ja, til og med når Mjelde regjerte var dette tema oppe helt til siste slutt (for Mjelde). Vi lå ann til gull 2 sesonger og fikk det i 07. Til og med DA ble det skreket om forandringer. Nå må vi lære og ta dette forsiktig. Ikke forlange suksess med første forsøk. Vi bør ha tålmodighet og la de som leder klubben få fortsette og bygge den opp igjen. Det ER lovende tilstander men det tar tid før vi ser resultater. Mye positivt har skjedd siste 2 sesongene tross alt. Og ungguttene som har blomstret vil bli bedre. De vil på sikt være bærebjelkene i et Brann som for en gang skyld er lokaldominert igjen. Vi får et lokalt preg over Brann igjen og vi kan igjen synge Byen Æ Bergen! Se på Strømsgodset og Deila f.eks. De også hadde dårlige sesonger før de nå kjempet om gullet nesten til siste runde. Ting tar tid. Spesielt om en ikke får penger opp i hendene.

Og penger er et vesentlig ord her. Brann har ikke penger til kortsiktige løsninger som skal gi gull. Heldigvis egentlig. For vi har sett utallige ganger at penger ikke nødvendigvis fører til suksess. Brann har rykket ned med seriens beste og dyreste mannskap. (På papiret). Så la oss heller ta en sesong til og evaluere igjen da.

Rett mann

Skarsfjord er jeg sikker på er rett mann til å føre oss oppover igjen. Om han får ro og støtte til å gjøre det. Med

supportere og lokale medier som ønsker han vekk hjelper ikke på omdømmet og da får en heller ikke sponsorene med seg. Og skal vi ha inn en trener med et "godt og etablert rykte" så vil denne trenere forlange nye spillere og dermed også mer penger. Er redd dette går på bekostning av de lokale unggutta som er på vei. Så har vi samme dansen igjen. Det går dårlig i serien fordi omgivelsene forlanger snarlig suksess og ungguttene er forsvunnet og de nyinnkjøpte "stjernene" flopper og folk som ropte på Skarsfjords avgang roper nå på den nye trenerens avgang og forlanger han skal satse på unggutta (slik Skars gjorde...)

Nei, såpeoperaen om Brannsupporterne tar aldri slutt. Vi må se på spillerstallen som helhet og spørre oss selv om vi kunne gjort det bedre med en annen trener. Jeg tror ikke det.

Før var jeg med å kritisere ledelsen i Brann på enkelte punkter. Nå er jeg mer på "deres parti". Jeg synes de har snudd dette på en veldig god måte. De driver det godt sportslig og de driver det med positive økonomiske resultater. Så kanskje på tide å la hetsen mot R B Hanssen og de andre dø ut nå og heller stå sammen om det vi brenner for?!

Folk mister interessen

Publikum svikter også Brann. Desverre tror jeg mesteparten av "æren" for dette er TV og NFF og NTF. De gjør som ellers i fotball-Europa. De legger til rette for de som skal se kampene på tv og de gjør alt de kan for å ødelegge for de som ønsker å se kampene fra tribuneplass og som ønsker å bidra og være der det skjer. Være endel av felleskapet NÅR det skjer. Det er en svare strev å få kabalen til å gå opp når kamper berammes så sent og når kamper skal spilles på "alle ukedager". Hjelper heller ikke på at kamper berammes på nytt igjen når dyre billetter er bestilt og det er ordnet med fri både her og der. Da mister folk interessen. En orker ikke følge med. Det blir for mye rot. Og selv må jeg si at jeg aldri har hatt så lite info om de andre tippeligalagene som nå. Dette fordi det tar for mye tid å oppdatere seg for hver kamp. Hver dag. Men til dere som har "gitt opp" eller venter i sofaen på de gode tider igjen før dere kommer på Staddaen eller andre arenaer igjen: Kom tilbake.

Det er så uendelig mye mer enn bare en cupfinale det å følge Brann. Har du Brann i hjertet så hjelper det ikke å holde det i gang med noen rop fra sofakroken eller på puben. Ingen av de som SKAL høre deg hører dere der. Og støtten vises på tribunen. Ikke foran tv. Og det er så utrolig god følelse å vite at "vi var med hele veien mot målet"...Vi taper som et lag og vi vinner som et lag.

Det er mange tanker og meninger en har rundt Brann. Å få med seg alt i en artikkel er umulig.

BBØ

BBØ (Brann Bataljonen Øst) har som dere skjønner også i år vært på ferde. Vi har kjørt busser til samtlige kamper utenfor Osloregionen. Til Drammen løste vi NSB billett.

Og samtlige turer har vært en suksess. Stor

stemning og masse supportere på tur. TAKK til vår fantastiske sjåfør Bengt for både tålmodighet og godt humør mens han bringer oss fra by til by og sted til sted. Siste tur til Fredrikstad står for meg som den beste turen i år i seriesammenheng. Endel bilder derfra medfølger.

Jeg fikk ikke mulighet å ta turen til semifinalen men for alle de BBØ'ere som fulgte med dit (30 i det offisielle tallet) er nok sikkert denne turen den beste tross tap og langt å dra. Rapportene sier iallefall de hadde det knall. Halvparten tok minibuss til Ulsteinsvik mens resten tok lettere transportmidler i bruk.

Vi har fulgt de andre kampene fra storskjermen på Joe's bar mange av oss som ikke har kunnet dra på selve kampene. Men på hver kamp har vi alltid hatt representanter fra BBØ på tribunene.

Ja, BBØ var forøvrig også påmeldt til Supportercupen i Sogndal. Denne ble desverre avlyst grunnet manglende påmelding fra andre supporterorganisasjoner.

Og nå er neste post på programmet for BBØ en skikkelig fest. Et Fyrebord. Denne vil gå av stabelen 2. februar og medlemmer vil få mail om nærmere info og påmeldingsprosedyrer. Fyrebordet er et selskap som er ment å romme både avslutning på sesongen som gikk, julehøytid og nyttårsfest og et slags kick off for sesongen som kommer. Men mest av alt: For å feire oss selv og møtes i andre omgivelser og i annet pynteantrekk enn Branndrakter.

Vi ser med friskt mot en ny sesong og vi HARTROEN!

Takk for i år alle så sees vi på kamper igjen i 2013. Godt nyttår fra alle oss i BBØ

Jørn Eriksen
Visepresident

KASPER SKAANES

den mann

Av Leif Morten Nygård

Sidefyll

I bildeserien "dame viser helt umotivert frem bikini og fotball" har vi denne gang kommet frem til denne brunetten. Og vi innrømmer det med en gang; denne spalten lider denne gang av både deadline og idétørke. En lei kombinasjon skal vi være helt ærlig. Men vi lover å komme sterkere tilbake en annen gang!

Hva sier fru advokat?

Hva er det Drevland sier til en skuffet Grønner etter finaltapet mot bartelaget? Noen trøstende ord? En frekk invitasjon? Et tilbud han ikke kan avslå? Send inn forslag til d13m@d13m.no og vinn flotte premier som tur for to til Voss med Gaia og gamle partoutkort med en viss samleverdi.

Gammel helt

Ikke noe å si på gjensynsgleden i Harstad når gammel helt møtte trofaste supportere som holder liv i gammelt vennskap med et overraskende besøk.

Returadresse:
Brann Bataljonen Bergen
PB 3759
5845 Bergen

Brann junior - NM-finale G19

